

5. apeluje do wszystkich stron umowy o dopełnienie podjętych zobowiązań i konstruktywne oraz pełne zaangażowanie się w realizację umowy, a także o wykazanie większej powściągliwości i opanowania w negocjacjach; podkreśla, że wszystkie strony są równe i powinny powstrzymać się od podejmowania jakichkolwiek działań jednostronnych w związku z formowaniem nowego rządu;
6. zdecydowanie apeluje do społeczności międzynarodowej o zapewnienie szybkiego świadczenia istotnej pomocy humanitarnej dla ludności Zimbabwe;
7. odnotowuje niszczycielski wpływ kryzysu politycznego na ludność Zimbabwe; zauważa, że UE uwolniła niedawno 10 mln EUR pomocy oraz wzywa władze Zimbabwe do zniesienia wszystkich ograniczeń nałożonych na agencje pomocy humanitarnej oraz do dopilnowania, by pomoc humanitarna mogła być świadczona zgodnie z zasadami humanitarnymi, z zasadą neutralności, bezstronności i niezależności;
8. wyraża głęboką obawę dotyczącą sytuacji uchodźców z Zimbabwe w regionie oraz potępia akty przemocy przeciwko uchodźcom z Zimbabwe, mające miejsce w krajach sąsiadujących; apeluje o Komisji Europejskiej o udzielenie wsparcia krajom sąsiadującym w formie programów pomocy finansowej i materialnej na rzecz uchodźców;
9. stanowczo apeluje do wszystkich zainteresowanych stron oraz do społeczności międzynarodowej o gotowość udzielania natychmiastowej pomocy na rzecz odbudowy Zimbabwe po konflikcie;
10. wyraża głębokie ubolewanie, że delegacja humanitarna mężów stanu, w której skład weszli były sekretarz generalny ONZ Kofi Annan, były prezydent Stanów Zjednoczonych Jimmy Carter oraz obrońca praw kobiet i dzieci Graça Machel, nie otrzymała wizy wjazdowej od reżimu Mugabe, ponieważ ich celem było wykorzystanie własnych wpływów, aby zwiększyć przepływ pomocy do kraju obecnie i w dłuższej perspektywie w celu powstrzymania okropnych cierpień ludności Zimbabwe; zdecydowanie popiera nieustające wysiłki mężów stanu, mające na celu położenie kresu kryzysowi humanitarnemu w Zimbabwe;
11. wzywa przyszły rząd jedności narodowej do ustanowienia neutralnej i niezależnej komisji ds. pokoju i pojednania, aby wspierać krajowy proces naprawczy, w którym zostanie dokonany przegląd zbrodni przeciwko ludzkości, tortur, gwałtów i innych zbrodni popełnionych w czasie konfliktów wewnętrznych;
12. jest zdania, że konieczne jest, by nowo wybrany parlament otrzymał finansowanie i wsparcie w celu wzmocnienia jego zdolności działania;
13. zobowiązuje swoich współpracowników do przekazania niniejszej rezolucji Radzie AKP-UE, Komisji Europejskiej, Parlamentowi Panafrykańskiemu, rządowi i parlamentowi Zimbabwe, Unii Afrykańskiej, SADC oraz sekretarzowi generalnemu ONZ.

Deklaracja z Port Moresby

w sprawie światowego kryzysu żywnościowego i finansowego

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE, obradując na posiedzeniu w Port Moresby (Papua Nowa Gwinea) w dniach 25-28 listopada 2008 r.:

Kryzys cen żywności

1. wzywa instytucje UE do szybkiego przyjęcia i wdrożenia niedawno uzgodnionego wniosku w sprawie instrumentu żywnościowego w wysokości 1 mld euro, bez jednoczesnego obniżania budżetów pomocy dwustronnej, w celu zareagowania na pilne potrzeby krajów rozwijających się poprzez przekazanie znacznych kwot pomocy dodatkowej;

2. wzywa rządy AKP i UE do reakcji na pilne potrzeby najbardziej narażonych — zwłaszcza kobiet i dzieci — poprzez nasilenie interwencji dożywiania oraz wzmocnienie sieci bezpieczeństwa, jak też poprzez rozszerzenie systemów ochrony socjalnej;
3. podkreśla, że wysoki popyt i spekulacja przyczyniły się do podwyższenia cen paliwa; zauważa, że niestabilne ceny żywności oraz paliwa wywierają szczególnie wpływ na grupy najbardziej narażone, takie jak dzieci, kobiety, ubodzy mieszkańcy miast, bezrolni mieszkańcy wsi, pasterze, rolnicy małorolni, oraz na szereg ludzi dotkniętych sytuacją nadzwyczajną lub konfliktem albo wychodzących z takich sytuacji, jak przesiedleńcy wewnętrzni lub uchodźcy; zauważa, że pomimo faktu, że światowe ceny żywności ostatnio spadły, przewiduje się, że ceny zboża, ryżu i roślin oleistych będą o 10 % do 35 % wyższe w ciągu kolejnych dziesięciu lat w porównaniu do ostatniej dekady; zauważa, że rosnące ceny paliw szczególnie silnie uderzają w rolników w krajach rozwijających się, ponieważ wpływają na wzrost kosztów nawozów i transportu, zwłaszcza w krajach śródlądowych;
4. przypomina, że 1. milenijny cel rozwoju ma za zadanie ograniczyć o połowę liczbę osób, które głodują, lecz każdego dnia głoduje prawie miliard osób, pomimo faktu, że na świecie produkuje się wystarczającą ilość żywności, aby wykarmić całą globalną populację;
5. podkreśla, że kraje rozwijające się, z których wiele jest importerami netto żywności, są największymi ofiarami niestabilnych cen żywności oraz że istnieje potrzeba, aby ponownie nadać większy priorytet produkcji żywności w skali międzynarodowej;
6. wzywa rządy AKP i UE do wspólnego dopilnowania, by przekazywać wystarczające środki pomocy publicznej na cel osiągnięcia bezpieczeństwa żywnościowego, zgodnie z postanowieniami zawartymi przez głowy państw i szefów rządów UA w deklaracji z Maputo w czerwcu 2004 r.;
7. wzywa rządy krajów AKP i UE do zwiększenia inwestycji w celu osiągnięcia dwuprocentowego wzrostu rocznie w sektorze rolnictwa, odbudowania podstawowych zapasów żywności — które są obecnie rekordowo niskie — oraz wzmocnienia systemów globalnego monitorowania i informowania;
8. wzywa narody zamożne, w tym państwa członkowskie UE oraz nową administrację amerykańską, do ograniczenia dopłat rolnych i wyeliminowania rolniczych subsydiów eksportowych, zgodnie z tym, co większość krajów zamożnych obiecała zrobić na początku dauhańskiej rundy rozwojowej, mimo że od tego czasu w skali światowej nie nastąpił znaczny postęp;
9. wzywa rządy krajów AKP do zaangażowania rolników i pasterzy, wśród których jest wiele kobiet, w proces tworzenia polityk rolniczych i dotyczących wykorzystania terenu;
10. wzywa rządy krajów AKP do wzmocnienia pozycji rolników małorolnych, zwłaszcza kobiet, poprzez zagwarantowanie im dostępu do ziemi, kredytów oraz nowych technologii, które przyczynią się do zwiększenia produkcji;
11. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie UE do poprawy spójności pomiędzy politykami rolnymi, handlowymi i rozwojowymi;

Kryzys finansowy i światowy system finansowy

12. wzywa społeczność międzynarodową do regulowania światowego systemu finansowego w celu zagwarantowania przejrzystości i zniechęcenia do nieetycznej spekulacji oraz zreformowania tego systemu w celu zapewnienia silniejszej pozycji krajów rozwijających się;
13. wzywa państwa członkowskie UE do ograniczenia skutków globalnego spowolnienia gospodarki na wzrost, handel i przepływ bezpośrednich inwestycji zagranicznych w krajach rozwijających się poprzez działania na rzecz zwiększenia ich potencjału handlowego oraz poprawy ich infrastruktury i poprzez usprawnienie przekazów pieniężnych;
14. wzywa ponadto państwa członkowskie UE do wywiązywania się z zobowiązań w zakresie oficjalnej pomocy rozwojowej — wynoszącej 0,56 % produktu krajowego brutto do roku 2010 oraz 0,7 % do roku 2015 — oraz do tego, by nie wykorzystywały kryzysu finansowego jako uzasadnienia dla ograniczenia pomocy, zwłaszcza w sytuacji, gdy miliardy euro zostały zmobilizowane w wyjątkowo krótkim czasie w odpowiedzi na światowy kryzys gospodarczy, natomiast społeczność międzynarodowa wydaje się borykać z dużymi większymi trudnościami z zapewnieniem nowych środków na walkę z głodem i ubóstwem;

15. wzywa państwa UE i AKP do podjęcia działań w celu eliminacji rajów podatkowych, unikania podatków i nielegalnej ucieczki kapitału z krajów rozwijających się, co kosztuje te kraje około 800 mld EUR rocznie, czyli innymi słowy kwotę ośmiokrotnie większą niż kwota otrzymywanej pomocy;
 16. wzywa państwa AKP oraz przywódców państw UE do wykorzystania szczytu ONZ „Finansowanie rozwoju”, odbywającego się w Ad-Dauha w dniach 29 listopada-2 grudnia 2008 r., do zagwarantowania realnego postępu w zakresie określenia nowych podejść do finansowania bardziej trwałego rozwoju światowego;
 17. wzywa kraje G20 do przestrzegania zobowiązań podjętych podczas szczytu waszyngtońskiego w dniu 15 listopada 2008 r.;
 18. wzywa wszystkie zainteresowane strony do współpracy w celu zapewnienia pomyślnego i trwałego zakończenia w odpowiednim czasie dauhańskiej rundy rozwojowej.
-